

Nem búcsúzom, mert a munkásosztálytól soha nem búcsúzhatom el
 — *mondotta Pongrácz elvtárs*

Munkámat bolsevik határozottsággal és éberséggel fogom végezni
 — *mondotta Nyemecz elvtárs*

A múlt hét folyamán kettős ünnepség színhelye volt a Vagongyár.

A gyár 545-ös műhelye fellobogózva várta régi dolgozóját, az esztergályosból vezérigazgatóvá, majd Nagybudapest polgármesterévé választott Pongrácz Kálmánt. A dolgozók itt találkoztak, hogy abban a műhelyben köszöntsék egymást, ahonnan Pongrácz Kálmán elvtárs feléle ivelő pályája elindult.

Jelkép volt ez a találkozó sok szempontból. Egyrészt megmutatta a különbséget a múlt és a jelen között abban a viszonylatban, hogy most nem bankettek rendezésével üdvözlük az új funkcionáriusokat, hanem mindenkinek a végzett munkája alapján a megbecsülés és szeretet olyan megnyilvánulásával, amit megérdemel.

Jelkép volt ez a kis házi ünnepség azért, mert itt a műhelyben, a termelés ütemét zengő gépek mellett minden kis szerszám arra figyelmezteti a távozót, hogy egy pillanatra se feledkezék meg arról a párttól, amely bizalmával megtisztelte és arról a munkásosztálytól, amelynek tagjaként ezt a bizalmat elnyerte.

Az egész ünnepség megmutatta a dolgozó nép megváltozott viszonyát a párthoz és a munkához.

Minden felszólalásban és ajándékban a pártot és annak szeretett vezérét, Rákosi elvtársat, az általuk elért hatalmas munkaeredményeket ünnepezték a dolgozók.

Nyoma sem volt itt az egyén olyanfajta ünneplésének, mint amilyenek a múltban gyakran tanúi lehettünk. Pongrácz Kálmán személyén keresztül ünnepezték újra és újra felharsanó tapsal és éljenzéssel iránymutatónkat, győzelmeink szervezőjét, a pártot és az ő új megbízatásában a munkásosztály hatalomban való újabb megerősödését.

Borsos Arpád elvtárs, üb. titkár, üdvözlő szavai után a munkatársak megbecsülésének jelképeként az egyes műhelyek adták át ajándékaikat. Elsőnek legközelebb munkatársai, az 546-os, majd a 620-as, 516-os műhelyek, a Számláló-gyáriak, az 540-esek, a Kovácsok, 561-es műhely, az értelmiség, a Számlálógyári Pártbizottság és gyárvezetőség, valamint a Nöbizottság ajándékaikat adták át Pongrácz elvtársnak.

Olyan ajándékok ezek, amelyek minden pillanatban figyelmeztetik tulajdonosukat, hogy hű legyen a munkához és osztályához.

Pongrácz Kálmán elvtárs megértette az ajándékok jellegét. Meghatott hangon mondott köszönetet azért a segítségért, amelyben eddigi munkája során részesítették. Rámutatott arra, hogy a párt bizalmából került újabb

iratokkal és képekkel díszített új vagonszerelde épületében folyt ez le.

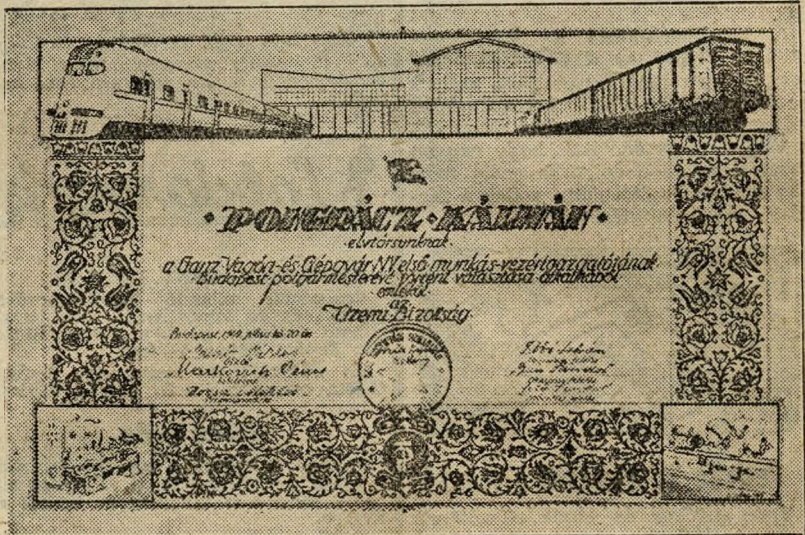
A Dalkör ünnepi számai után id. Beczö Miklós elvtárs kifejtette, hogy bízunk Pongrácz elvtárs jó munkájában és reméljük, hogy amilyen jól megállta helyét, mint esztergályos, főbizalmi, üb-elnök, majd vezérigazgató, ugyanolyan jó polgármester lesz.

Itt ismét kihangsúlyozta Pongrácz elvtárs, hogy a jó munka előfeltétele

dolgozót, aki becsületes szándékkal kívánja építeni az országot.

Kihangsúlyozta, hogy a feladatokat csak úgy tudjuk sikeresen megoldani, ha biztosítani tudjuk a legteljesebb összefogást.

Munkájában elsősorban a helyi pártszervezet a szakszervezet és a fizikai dolgozók mellett az értelmiségiek támogatására kíván támaszkodni.

a párttal való szoros együttműködés, a párt iránymutatásának minél tökéletesebb végrehajtása. Ebben a munkában fizikai és értelmiségi dolgozóknak össze kell fogni, mert az ellentét keverése csak a reakció érdeke lehet. Kihangsúlyozta, hogy nyugodtan távozik, mert helyére a körülményekkel ismerős Nyemecz Lajos volt párttitkár elvtárs kerül, aki munkáját jól fogja majd elvégezni, mert ugyanúgy támaszkodhat a Pártra. „Kövessék őt azon az úton, amelyet mindannyiunk számára mutat Rákosi elvtárs”.

Vladár elvtárs a Pártbizottság nevében üdvözölte a lelépő, valamint a hivatalba lépő gyárvezetőt, rámutatva arra, hogy ebben is megmutatkozik a munkásosztály mind nagyobb területre irányadó vezető szerepe. Kihangsúlyozta, hogy olyan vezérigazgató veszi át a gyár termelésének irányítását, aki szervezőképességét már itt is bebizonyította, amikor munkája nyomán a Ganz Vagongyár pártszervezete az elsők közé került.

Borsos elvtárs a gyár összdolgozóinak üdvözlését és ajándékát nyújtotta át, majd a fizikai dolgozók nevében Bayer elvtárs, a szellemi dolgozók nevében Botka elvtárs tett ígéretet arra, hogy a gyáron belül végzett jó munkájukkal fegyvereznek Pongrácz elvtárs által mutatott úton a vállalat vezeté-

Biztosította a dolgozókat arról, hogy amint a múltban, most sem fogja elengedni altatni magában a proletár éberséget, amely munkánk során mindig végig kell, hogy kíséren.

A továbbiakban a gyáron belüli részletkérdéseket ismertetve, kemény szavakkal ítélte el azokat, akik a normarendezést a dolgozók nyugtalanítására akarják kihasználni és figyelmeztetett arra, hogy minden vizsgálat esetén azonnal hozzanak tudomásra. Külön kiemelte, hogy a normarendezés nem szimpla bérkérdés, hanem kapacitás kérdése elsősorban és aki ezzel kapcsolatban nem jár el becsületesen, az a munkásság kártevője.

Akik ezt hangoztatják, hogy magasabb százalékot nem lehet elszámolni, azok visszatartják a termelést és a nép felemelkedését gátolják.

„Minden olyan százalék, amely mögött valóságos munkateljesítmény van, akár 150 százalék, akár több, ki kell, hogy fizetessék”.

Elmondotta, hogy a gyárba behozott új technikai lehetőségek nincsenek megfelelően kihasználva és ez súlyos károkat okoz. Eppen ezért tartja károsnak a termelés visszafogását.

Munkánkat az egyéni felelősség el-

Forrás:

Ganz Dolgozók Lapja aug 6 1949

Szerző: *Nem búcsúzom...*
 Cím: *mondta Pongrácz elvtárs*

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

92
 Pongrácz Kálmán
 1949